

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120367779
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120367779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného právnym zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: L. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bydlisko P. XXX/XX, XXX XX F., t. č. bytom Q. P. XX, R. XXXXX, Nemecko, zastúpenej právnou zástupkyňou JUDr. Dagmar Bradiak Mihokovou, advokátkou so sídlom Plavisko 360/7A, 034 01 Ružomberok, IČO: 53 924 452, o zaplatenie 5.295,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3Csp/25/2021-243 zo dňa 11. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd žalobu v ostatnej časti zamietol, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. o trovách konania mení tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 22,56 %.

Vo výroku I., ktorým súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.295,93 eur a úroku vo výške 704,07 eur zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 3Csp/25/2021-243 zo dňa 11. 01. 2022 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.295,93 eur a v časti o zaplatenie úroku vo výške 704,07 eur zastavil (výrok I.). V ostatnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16. 10. 2019 (správne 25. 08. 2020, poznámka odvolacieho súdu), domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.371,90 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.183,68 eur od 13. 12. 2017 do zaplatenia (správne istiny vo výške 5.295,93 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.295,93 eur od 29. 07. 2017 a kapitalizovaných úrokov vo výške 3.651,99 eur, poznámka odvolacieho súdu). Žalobca sa uvedeného nároku domáhal na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 613979 uzatvorenej dňa 25. 04. 2014 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebný úver vo výške 6.000,- eur s úrokovou sadzbou 14,90 % ročne, ktorý úver sa žalovaná zaviazala splatiť do 25. 04. 2024 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 97,26 eur v počte splátok 120, započítaním pohľadávky z bežného účtu

dlužníka vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28. 07. 2017.

3. Žalovaná uplatnený nárok žalobcu neuznala, dôvodiac, že na základe výzvy na plnenie zaplatila sumu 6.000,- eur z jej účtu v A. Q. dňa 01. 10. 2020. Uviedla, že úver platila šekmi prostredníctvom svojej matky, bola aj v banke žalobcu v Ružomberku, kde jej vystavili iný účet pre dlžníkov, na ktorý taktiež vložila peniaze. Keď prišla o prácu, toto komunikovala s bankou, na záväzky sa informovala a aj zaplatila dňa 01. 10. 2020. V priebehu konania následne namietala premlčanie uplatneného nároku, predčasnú splatnosť úveru z dôvodu nepreukázania doručenia vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru, ako aj nedôvodnosť uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky

4. Podaním doručeným súdu dňa 26. 10. 2021 zobrať žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 6.000,- eur, ktorú započítal na istinu pohľadávky vo výške 5.295,93 eur a na úroky vo výške 704,07 eur, späť z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej sumy žalovanou po podaní žaloby. V konaní sa naďalej domáhal zaplatenia úrokov vo výške 2.947,92 eur a úrokov z omeškania vo výške 843,- eur.

5. Súd vo veci rozhodol citujúc ust. § 261 ods. 1 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom k 25. 04. 2014, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 25. 04. 2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, 9, § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25. 04. 2014, § 54a vety prvej, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení.

6. Súd mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 613979 uzavretej dňa 25. 04. 2014 medzi P. P. a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Z výpisu z obchodného registra mal preukázané, že žalobca je právnym nástupcom P. P., a. s. na základe zlúčenia spoločností. V zmluve bola dojednaná výška úveru 6.000,- eur, úroková sadzba 14,9 % ročne (fixná úroková sadzba), úrok z omeškania 5,25 % ročne, spôsob čerpania jednorazovo bezhotovostne, splátka vo výške 97,26 eur, počet splátok 120, platobný deň k 25. dňu príslušného mesiaca, platobný deň prvej splátky 25. 05. 2014, spôsob splácania mesačne, konečná splatnosť úveru/ doba trvania zmluvy 25. 04. 2024, RPMN 15,96 %, priemerná RPMN 18,87 %, celkové náklady spojené s úverom 11.671,20 eur. V konaní nebolo sporné, že žalovaná čerpala úver dňa 25. 04. 2014. Podľa žalobcu sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním pohľadávky dňa 26. 09. 2016, nezaplatením splátky pripadajúcej na deň 25. 09. 2016. Následne žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 28. 07. 2017 listom zo dňa 27. 07. 2017.

7. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.295,93 eur a úroku vo výške 704,07 eur podľa § 145 ods. 2, v spojení s § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) zastavil. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu pre premlčanie uplatneného nároku zamietol.

8. Súd mal zato, že v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kedy je relevantná otázka premlčania v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní premlčania súd vychádzal z úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany žalobcu.

9. Konštatoval, že v spotrebiteľských vzťahoch je v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť pre dodávateľa uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bez ohľadu na to, či medzičasom boli splatné ďalšie splátky, čo však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľovi uplatňujúcemu svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súvislosti s tým začala aj premlčacia doba za 3 mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Naopak ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa pri nesplnení niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda nie od splatnosti celého dlhu.

10. V návrhu na vydanie platobného rozkazu je uvedený vstup do omeškania dňom 26. 09. 2016. Keďže právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka možno využiť vždy len do splatnosti nasledujúcej splátky, pokiaľ bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru realizované ku dňu 28. 07. 2017, bezprostredne pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru bola splatná splátka splatná dňa 25. 07. 2017, predtým bola splátka splatná dňa 25. 06. 2017 a napokon predchádzala tretia splátka splatná dňa 25. 05. 2017. Práve ohľadom tejto splátky mohol žalobca pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 28. 07. 2017. Vzhľadom na uvedené súd ustálil začiatok premlčacej doby počnúc dňom 26. 05. 2017, teda deň nasledujúci po zročnosti tej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom 3-ročná premlčacia doba uplynula 26. 05. 2020, čo je pred doručením návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 25. 08. 2020.

11. Vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku súd žalobu zamietol s tým, že z uvedeného dôvodu nepovažoval za potrebné skúmať dôvodnosť ďalších námietok žalovanej. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na aktuálnu judikatúru vo veci premlčania v prípade vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 100 %, majúc zato, že žalovaná bola úspešná v celom rozsahu z hľadiska predmetu sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Súd záver o úspešnosti žalovanej založil na konštatovaní, že v časti, v ktorej bola žaloba čiastočne vzatá späť a konanie bolo zastavené z dôvodu úhrady dlhu žalovanou v sume 6.000,- eur po začatí konania síce žalovaná procesne zavinila zastavenie konania, a teda žalobcovi by patrila náhrada trov konania s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 C. s. p., avšak aj v tejto časti išlo o premlčané právo uplatňované zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka a pokiaľ by žalobca zotrval na žalobe v tejto časti, nebol by úspešný. Túto skutočnosť považoval súd za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle § 257 C. s. p.

13. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II., III. podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d, f, h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej vo vyhovení žalobe a priznaní mu náhrady trov konania.

14. Žalobca namietal výklad ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie. Podľa žalobcu v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za splnenia ďalších podmienok. Za danej situácie je rozhodujúci deň zosplatnenia úveru veriteľom.

15. Občiansky zákonník je v § 565 (v porovnaní s § 53 ods. 9) nejednoznačný, pretože posledná veta § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) využiť do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s trojmesačnou lehotou podľa § 53 ods. 9. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka (všeobecná úprava) pri spotrebiteľských zmluvách (osobitná úprava) nemožno aplikovať. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bez ohľadu na poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka, ak sú splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na rozhodovacia prax rôznych odvolacích súdov, ktoré práve na účely správneho posúdenia plynutia premlčacej lehoty zohľadňovali v obdobných prípadoch nielen deň doručenia vyhlásenia predčasnej splatnosti dlžníkovi, ale aj veriteľom poskytnutú dodatočnú lehotu na splnenie dlhu (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/29/2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/117/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/293/2015) a princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď.

16. Keďže návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený dňa 25. 08. 2020, pri zohľadnení trojročnej premlčacej lehoty [v spojení s § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony], došlo k uplatneniu nároku včas a v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu je nesprávny a nelogický záver súdov, ak zjednodušene počítajú začiatok plynutia premlčacej lehoty od dátumu neuhradenia mesačnej splátky, s ktorou bol dlžník prvýkrát v omeškaní, keďže v danom momente ešte veriteľ nemôže procesne úspešne žalovať nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (chýba actio nata). Výklad, ktorý prezentuje súd prvej inštancie de facto znamená nezákonné skrátenie premlčacej lehoty, čo je v príkrom rozpore s základnými zásadami súkromného práva.

17. Iný skorší deň (moment) na podanie žaloby, než 29. 07. 2017, nebol v danom prípade objektívne možný, keďže obligatórne musel najprv doručovať žalovanej písomnosti vyžadované zákonom (výzvu pred zosplatnením úveru, ako aj zosplatňujúcu výzvu). Akceptovanie názoru Okresného súdu Ružomberok by viedlo k svojvoľnému skráteniu premlčacej lehoty v rozpore so zákonom stanovenou dĺžkou (§ 101 Občianskeho zákonníka).

18. Žalobca namietal aj výrok o trovách konania, kedy súd nepostupoval podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Poukázal na to, že procesne zastavenie konania v časti 6.000,- eur v zmysle § 256 ods. 1 C. s. p. zavinila žalovaná, pričom čiastočným späťvzatím žaloby sa stabilizoval predmet konania vo výške 9.790,92 eur. Keďže bol v konaní úspešný v rozsahu 6.000,- eur, predstavuje

jeho úspech v konaní 61,28 % a neúspech 38,72 %. Okresný súd mu tak mal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,56 %.

19. Žalobca napokon poukázal aj na nesprávny postup okresného súdu, ktorý mu doručil deň pred pojednávaním vo veci samej vyjadrenie žalovanej s lehotou na vyjadrenie 10 dní. V čase doručenia výzvy sa už z predmetného pojednávania účinne ospravedlnil a k výzve súdu tak nemohol zaujať žiadne stanovisko. Nedodržanie postupu podľa § 167 ods. 3 C. s. p. zo strany súdu má za následok tzv. inú vadu konania.

20. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

21. Podľa žalovanej súd prvej inštancie v otázke premlčania nároku žalobcu dospel k správne právnemu názoru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom bolo realizované ku dňu 28. 07. 2017, splátka, pre ktorú podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol žalobca žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, mala splatnosť 25. 05. 2017. Premlčacia doba začala žalobcovi plynúť dňom 26. 05. 2017, preto nárok bolo možné na súde uplatniť najneskôr do 26. 05. 2020 (§ 53 ods. 9 v spojení s § 565 a § 103 Občianskeho zákonníka).

22. K poukazu žalobcu na rozhodnutia krajských súdov z roku 2016, 2017 a 2019 uviedla, že právne názory uvedené v ním predložených rozhodnutiach sú prekonané a rozhodnutie a právny názor súdu prvej inštancie v tomto konaní zohľadňuje aktuálnu rozhodovaciu prax súdov (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/15/2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/5/2020, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/24/2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/5/2020). Neobstojí preto argument žalobcu, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím narušil princíp právnej istoty.

23. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie a začiatok plynutia premlčacej doby by ustálil podľa dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, uviedla, že žalobca by mohol svoj nárok (bez toho aby došlo k jeho premlčaniu) uplatniť na súde najneskôr do 28. 07. 2020, avšak uplatnil ho až 25. 08. 2020. Ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., na ktorý sa žalobca odvoláva, sa podľa žalovanej na plynutie jeho hmotnoprávnej lehoty nevzťahuje, nakoľko posledný deň na uplatnenie práva žalobcu by bol 28. 07. 2020, ktorý deň nie je v časovom intervale od 25. 03. 2020 do 30. 04. 2020, v ktorom by na základe zákona č. 62/2020 Z. z. plynutie premlčacej lehoty spočívalo (bolo pozastavené).

24. K výroku o trovách konania žalovaná poukázala nato, že uhradila žalobcovi splátku vo výške 6.000,- eur dňa 01. 10. 2020, teda rok predtým ako zistila, že žalobca voči nej inicioval súdne konanie a 4 mesiace po tom ako sa nárok žalobcu stal premlčaným a podľa § 54a Občianskeho zákonníka nevyožiteľným. Bez ohľadu na to, že uhradila žalobcovi splátku, v dôsledku čoho musel žalobca pristúpiť k čiastočnému späťvzatiu žaloby, vo zvyšnej časti žaloby by nebol úspešný, nakoľko jeho nárok bol v čase iniciovania súdneho konania premlčaný. Súd prvej inštancie považoval uvedenú skutočnosť za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p., a preto žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, ale správne trovy priznal jej podľa pomeru jej úspechu na veci.

25. Žalobca v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej) zotrval na podanom odvolaní.

26. Nad rámec argumentácie obsiahnutej v odvolaní k začiatku plynutia premlčacej lehoty deň nasledujúci po zročnosti tej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru opätovne poukázal na podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak by sa mala na spotrebiteľské vzťahy automaticky aplikovať právna úprava premlčania podľa § 103 Občianskeho zákonníka, došlo by k skráteniu premlčacej lehoty o 3 mesiace v neprospech veriteľa. Vzhľadom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno pravidlo podľa § 103 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch použiť, keďže v súlade s týmto ustanovením začína premlčacia lehota plynúť skôr, ako si veriteľ vôbec môže uplatniť svoje právo po prvýkrát. Na uvedené reagovala už aj právna teória, osobitne HLUŠÁK, M.: Premlčanie a niektoré ďalšie otázky pri strate výhody splátok. Bratislava: Súkromné právo 3/2019, s. 109.

27. Podľa žalobcu aplikáciou ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka dochádza zároveň k porušeniu princípu rovnosti, keď veritelia v spotrebiteľských vzťahoch sú znevýhodnení oproti iným veriteľom, čo nemožno ospravedlniť ani legitímnou požiadavkou na zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Premlčacia lehota v spotrebiteľských vzťahoch, kde sa aplikuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemôže plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Začiatok plynutia premlčacej lehoty je potrebné určiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Lehota tak začne plynúť odo dňa, keď sa veriteľ mohol najskôr domáhať práva žalobou na súde.

28. K aplikácii § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva, že premlčacie a prekluzívne lehoty v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (27. 03. 2020) do 30. 04. 2020 neplynú.

29. K náhrade trov konania uviedol, že jeho pohľadávka nebola uhradená v celom rozsahu, preto legitímne navrhol pokračovanie v konaní. Nemal dôvod uisťovať žalovanú, že úhradou sumy vo výške 6.000,- eur bude jej dlžoba v celom rozsahu vypořiadaná.

30. Žalovaná v duplike (vyjadrenie k replike žalobcu) rovnako zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a vyjadreniach.

31. K dĺžke a začiatku plynutia premlčacej doby v súvislosti s námietkou žalobcu o „bezprecedentnom“ skrátení premlčacej lehoty v neprospech žalobcu ako veriteľa poukázala na ust. § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba trojročná, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak. Práve § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je podľa nej také ustanovenie zákona, ktoré uvádza inak.

32. Nesúhlasila s názorom žalobcu, že aplikáciou § 103 Občianskeho zákonníka dochádza k porušeniu princípu rovnosti, nakoľko veriteľa v spotrebiteľských vzťahoch sú znevýhodnení oproti iným veriteľom, a preto by sa začiatok plynutia premlčacej doby mal riadiť ust. § 101 Občianskeho zákonníka, a to od momentu, kedy sa mohol domáhať svojho práva žalobou na súdu. Žalobca ako veriteľ v spotrebiteľských vzťahoch je dodávateľ, ktorý poskytuje spotrebiteľom služby za účelom dosiahnutia zisku a medzi jedno z rizík podnikania patrí (v tomto prípade) i § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v období veci sp. zn. 6CoCsp/7/2020 z 27. 05. 2020.

33. K výkladu § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. žalovaná uviedla, že z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že sa aplikuje len na tie lehoty, uplynutím ktorých by došlo v čase odo dňa účinnosti cit. zákona do 30. 04. 2020 k premlčaniu alebo k zániku práva. Ak by chcel zákonodarca cit. ustanovenie aplikovať na všetky hmotnoprávne lehoty, právna norma by neobsahovala špecifikáciu lehôt ako lehôt „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva“.

34. K náhrade trov konania opätovne poukázala na to, že trovy konania zbytočne zavinil žalobca, ktorý podal návrh na vydanie platobného rozkazu v čase, keď jeho pohľadávka bola premlčaná a prehliadol skutočnosť, že uhradila splátku vo výške 6.000,- eur a napriek uvedenému pokračoval vo vedení konania v celom rozsahu viac ako 8 mesiacov.

35. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil a vo výroku III. o trovách konania podľa § 388 C. s. p. zmenil ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

36. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, odvolania žalobcu ako aj následných podaní strán konania a obsahu spisu považuje záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku uplatneného žalobou za správny.

37. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne posúdenie premlčania uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvíjajúce sa od nesprávneho určenia začatia plynutia premlčacej doby, keď podľa žalobcu, vychádzajúc z ust. § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno na spotrebiteľské vzťahy aplikovať právnu úpravu premlčania podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ale začiatok plynutia premlčacej lehoty je potrebné určiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Lehota tak začne plynúť až odo dňa, keď sa veriteľ mohol najskôr domáhať práva žalobou na súde, čo v prejednávanej veci je deň nasledujúci po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, t. j. dňa 29. 07. 2017. Odvolací súd uvedenú odvolaciu námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

38. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, s ktorým zákon spája následky spočívajúce v možnosti odvrátiť súdnu vymáhateľnosť nároku. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo v neprimeranej dobe nútené plniť si svoje povinnosti.

39. Z ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

40. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má síce dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, t. j. mimoriadnu splatnosť úveru môže vyhlásiť len pre splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní tri mesiace, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Správne je v tomto smere konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že ust. § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľovi uplatňujúcemu svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súvislosti s tým začala aj premlčacia doba za 3 mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Naopak ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa pri nesplnení niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, teda nie od splatnosti celého dlhu. Aplikáciu ust. § 103 Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy nevylučuje ani ust. § 53 Občianskeho zákonníka.

41. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý na určenie počiatku premlčacej lehoty na daný skutkový stav aplikoval ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Na záver o premlčaní uplatneného nároku nemá vplyv ani prerušenie plynutia premlčacej doby podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (t. j. od 27. 03. 2020, kedy zákon č. 62/2020 Z. z. nadobudol účinnosť - pozn. odvolacieho súdu) do 30. apríla 2020 neplynú. V prípade aplikácie uvedeného ustanovenia by premlčacia lehota v čase od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 neplynula, z ktorého dôvodu je nutné „posunúť“ koniec premlčacej lehoty o 35 dní. Pokiaľ tak mala trojročná premlčacia lehota uplynúť bez prerušenia k 26. 05. 2020 ako ustálil okresný súd, jej koniec sa „posunul“ o 35 dní na 30. 06. 2020. Keďže žaloba/návrh na vydanie platobného rozkazu bola na súde podaná dňa 25. 08. 2020, bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty. Pokiaľ teda okresný súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, rozhodol správne.

42. Odvolací súd však v súvislosti s vyššie uvedenými závermi vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty uvádza, že pokiaľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo k 28. 07. 2017, vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, mohlo v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k uvedenému dňu dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre splátku splatnú dňa 25. 04. 2017, nie 25. 05. 2017 (tri mesiace od omeškania so splatnosťou splátky splatnej dňa 25. 05. 2017 uplynuli až 26. 08. 2017). Rovnako súd prvej inštancie pochybil, keď plynutie premlčacej doby počítal od 26. 05. 2017, t. j. dňom nasledujúcim po splatnosti splátky, keď v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nie až dňom nasledujúcim. Uvedené však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku (zamietnutie žaloby pre premlčanie). Samotný skutkový záver súdu prvej inštancie, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre splátku splatnú dňa 25. 05. 2017 zároveň žalobca v odvolaní nenamietal.

43. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal výklad ust. § 565 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka s tým, že ust. § 565 Občianskeho zákonníka je v rozpore s trojmesačnou lehotou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, odvolací súd sa s uvedeným nestotožňuje. Samotné ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevylučuje aplikáciu ust. § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že ak o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky žiada veriteľ v spotrebiteľskom vzťahu, môže tak urobiť pre nesplnenie niektorej splátky po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ktoré právo však môže využiť do splatnosti najbližšie splatnej splátky nasledujúcej po uplynutí uvedeného obdobia.

44. K poukazu žalobcu, v súvislosti s princípom právnej istoty, na rozhodnutia iných slovenských krajských súdov, z ktorých rozhodnutí vychádzal, odvolací súd uvádza, že rovnako žalovaná poukázala na rozhodnutia krajských súdov, ktoré zase dospeli k rovnakému právnemu názoru ako je to v prejednávanej veci. Odvolací súd pritom nie je viazaný rozhodnutiami iných odvolacích súdov, najmä ak je zrejmé, že ide o otázku, ktorá nie je v rozhodovacej praxi všeobecných súdov riešená úplne totožne. Odvolací súd v danom prípade rozhodoval v súlade s vlastnou rozhodovacou činnosťou, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/8/2022, 8CoCsp/51/2020, ale aj sp. zn. 6CoCsp/1/2022, v ktorých vo vzťahu k premlčaniu prijal rovnaký právny názor ako je to v prejednávanej veci.

45. K námietke žalobcu o znevýhodňovaní veriteľa v spotrebiteľských vzťahoch a nezákonné skrátenie premlčacej doby z dôvodu, že v čase začatia plynutia premlčacej doby chýba pre uplatnenie jeho nároku actio nata, odvolací súd uvádza, že i v prípade nespotebiteľských záväzkovoprávných vzťahov dochádza k začatiu plynutia premlčacej doby skôr ako veriteľ môže účinne uplatniť voči dlžníkovi svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, keďže k počiatku premlčacej doby celého dlhu dochádza odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Veriteľ aj v tomto prípade stráca časť premlčacej doby, v ktorej je potrebné, aby vykonal svoje právo podaním žaloby na súd.

46. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku žalobcu za vecne správny, preto napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, vyhodnotiac odvolacie námietky žalobcu v tomto smere ako nedôvodné.

47. Pokiaľ ide o námietku žalobcu spočívajúcu v inej vade konania v súvislosti s rozhodnutím súdu napadnutým rozsudkom pred uplynutím lehoty na vyjadrenie, resp. napriek nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu žalovanej zo dňa 29. 12. 2021 z dôvodu jeho doručenia mu súdom prvej inštancie len deň pred vykonaním pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku (neúčast' na ktorom pritom ospravedlnil ešte pred dorúčením toho vyjadrenia), uvedené pochybenie nepredstavuje podľa odvolacieho súdu takú vadu konania, pre ktorú by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. S výnimkou premlčania uplatneného nároku, ktorú otázku bol však súd povinný skúmať ex offio, t. j. aj bez námietky žalovanej, súd prvej inštancie svoje rozhodnutia na skutočnostiach a tvrdeniach uvedených v tomto vyjadrení nezaložil, týmito sa z dôvodu premlčania uplatneného nároku ani nezaoberal (bod 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

48. Odvolací súd však ako dôvodné vyhodnotil námietky žalobcu vo vzťahu k výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd prvej inštancie neaplikoval správne ust. § 255, § 256 C. s. p.

49. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 C. s. p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal pôvodne zaplata sumy 8.947,92 eur (pozostávajúcej z istiny vo výške 5.295,93 eur a kapitalizovaných úrokov z úveru vo výške 3.651,99 eur) s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.295,93 eur od 29. 07. 2017 do zaplata. Vzhľadom na zaplata istiny v priebehu konania žalobca úroky z omeškania vyčíslil na sumu 843,- eur. Ku dňu čiastočného späťvzatia žaloby tak nárok žalobcu predstavoval sumu 9.790,92 eur (5.295,93 eur + 3.651,99 eur + 843,- eur), z ktorej sumy treba vychádzať pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania. Súd konanie v časti o zaplata sumy 6.000,- eur zastavil, vo zvyšnej časti (čo do sumy 3.790,92 eur) žalobu zamietol.

53. V časti zastavenia konania bolo potrebné pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 256 ods. 1 C. s. p. upravujúce nárok na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania. Nakoľko žalobca zobral žalobu čo do zaplata sumy 6.000,- eur späť z dôvodu úhrady uvedenej sumy žalovanou po podaní žaloby, zavinenie na zastavení konania v tejto časti treba pripísať žalovanej. Žalobca tak má na tomto úseku konania voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, a to v rozsahu 61,28 % (zatiaľ bez zohľadnenia zvyšnej časti uplatneného nároku). Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol žalobca následne neúspešný, a teda nárok na náhradu trov konania v tejto časti, t. j. 38,72 %, v zmysle § 255 C. s. p. patrí žalovanej.

54. Zohľadnením zavinenia na zastavení konania žalovanou podľa § 256 C. s. p., ako aj úspechu tej - ktorej strany konania vo vzťahu k uplatnenému nároku podľa § 255 C. s. p. je zjavné, že „úspešnejšou“ stranou konania (pre zjednodušenie súd so zastavujúcou časťou konania operuje ako s úspechom žalobcu, keďže v tejto časti v podstate bol úspešný, vzhľadom na úhradu žalovanej sumy), bol žalobca, ktorého čistý úspech predstavuje 22,56 % (61,28 % - 38,72 %).

55. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o existencii dôvodov osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 C. s. p., ktoré súd prvej inštancie videl v premlčaní uplatneného nároku žalobcu aj v tej časti, v ktorej došlo po podaní žaloby k plneniu žalovanej. Zavinenie na zastavení konania na účely rozhodovania o trovách konania treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Keďže žalovaná po podaní žaloby (čiastočne) uspokojila nárok uplatnený žalobcom podanou žalobou, a teda došlo k dosiahnutiu cieľa, ktorý žalobca podaním žaloby sledoval, nemožno žalovanú považovať za úspešnú stranu konania v tejto časti. Na uvedené nemá vplyv ani následné posúdenie nároku uplatneného žalobou ako premlčaného, keď samotné premlčanie nároku nevyklučuje jeho uspokojenie zo strany dlžníka (premlčaním právo nezaniká), pričom plnenie premlčaného dlhu nepredstavuje bezdôvodné obohatenie. Na uvedené rovnako nemá vplyv ani skutočnosť, že k úhrade žalovanej sumy došlo pred doručením žaloby žalovanej, podstatné je, že k úhrade došlo až v priebehu konania, čo malo za následok späťvzatie žaloby a zastavenie konania v tejto časti. Odvolací súd zároveň dodáva, že výrok rozsudku okresného súdu nezodpovedá ani ust. § 257 C. s. p., v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd však napadnutým rozsudkom nerozhodol o nepriznaní náhrady trov žalobcovi (ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), ale v rozpore s ust. § 257 C. s. p. nárok na náhradu trov konania aj v časti zastavenia konania priznal žalovanej.

56. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd, po zohľadnení zavinenia žalovanej na zastavení konania v časti o zaplata sumy 6.000,- eur a neúspechu žalobcu v časti o zaplata sumy 3.790,92 eur, napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a žalobcovi ako „úspešnejšej“ strane konania priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 22,56 %.

57. Vo výroku I., ktorým súd konanie v časti uplatneného nároku zastavil, ktorý nebol napadnutý odvolaním oprávnenej strany konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

58. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. s prihliadnutím na rozhodovanie o merite veci, keď výrok o trovách konania súd preskúmaval ako závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Úspešnou stranou odvolacieho konania tak bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

59. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)